

6. 陈廷祐著，房印婉等译。北京：五洲传播出版社，2004。
7. DengSanmu鄧散木, *ShufaXuexiBidu* 書法學習必讀. Hong Kong Taiping Book Department Publishing 香港太平書局出版: Hong Kong, 1978.
8. Qiú Xīguī (裘錫圭), *Chinese Writing*, Early China Special Monograph Series No. 4. Berkeley: The Society for the Study of Early China and the Institute of East Asian Studies, University of California, Berkeley, 2000.
9. Ouyang, Zhongshi & Fong, Wen C., Eds, *Chinese Calligraphy*, Yale University Press, New Haven, 2008.
10. Burckhardt O. "The Rhythm of the Brush" *Quadrant*, Vol. 53, No 6, (June 2009) pp. 124–126. A review-essay that explores the motion of the brush as the hallmark of Chinese calligraphy.
11. Emmanuelle Lesbre, Jianlong Liu: *La Peinture Chinoise*. – Hazan, Paris, 2005.

Колодко С. А. Искусство китайской каллиграфии.

Рассматриваются исторические и социальные предпосылки возникновения и развития искусства китайской каллиграфии, различных стилей написания китайских иероглифов.

Ключевые слова: каллиграфия, куанцао, гохуа, исян, саньцзюе, цзягувэнь, цзиньвэнь, чжундынвэнь, сяочжуань, шигувэнь, цанфэн, тачжуань, цинчжуань, лшшу, кайшу, цаошу, синшу.

Kolodko S. A. The Art of Chinese Calligraphy.

We consider the historical and social conditions of emergence and development of the art of Chinese calligraphy, different styles of writing of Chinese characters.

Keywords: calligraphy, kuantsao, Guohua, Yixiang, Sanjue, Jiaguwen, Jinwen, Zhongdingwen, Xiaozhuan, Shiguwen, Cangfeng, Dazhuan, Qingzhuan, Lishu, Kaishu, Caoshu, Xingshu.

**Коротка С. Г.
Київський національний університет
будівництва та архітектури**

ФУНКЦІЯ КОМУНІКАТИВНИХ РОЛЕЙ ТА ЇХ МІНИ В ДІАЛОГІЧНИХ ІНТЕРАКЦІЯХ

У статті зроблено спробу встановити функцію комунікативних ролей і їх міни у розвитку діалогічних інтеракцій у романах Сола Беллоу "Герцог" і "Грудень декана". Роль усвідомлюється як продукт локальної інтеракції, обумовлений типовою "інфраструктурою" мовленнєвого обміну. Обґрунтовані взаємозв'язки між міною ролей і структурною організацією діалогів. Проаналізовані "зустрічні" ролі, преференційні і непреференційні рольові реакції.

Ключові слова: зустрічні ролі, діалогічні інтеракції, комунікативні ролі, преференційні і непреференційні рольові реакції.

Проблема зміни комунікативних ролей у процесі інтерактивної взаємодії співрозмовників у діалогах є однією з актуальних і перспективних у мовознавстві, оскільки є новим підходом до вивчення інтеракції і її формально-змістовних компонентів, згідно з яким роль усвідомлюється як продукт діалогічних інтеракцій, визначений "інфраструктурою" типового мовленнєвого "обміну" комунікантів [5-13]. Лише поокремі лінгвістичні розвідки [1-4] у вітчизняній германістиці присвячено вивченню взаємозв'язку комунікативних ролей з формально-змістовними характеристиками діалогів у ракурсі дослідження того, як набуття і програвання комунікативної ролі зумовлюється потребами локальної інтеракції, оскільки саме рольова категоризація спонукає учасників до подальшої розмови або, навпаки, утримує від спілкування.

З огляду на це, метою статті є визначення й обґрунтування функції комунікативних ролей та їх зміни у формально-змістовому розвитку діалогів в англomовній психологічній прозі на матеріалі романів Сола Беллоу “Герцог” і “Грудень декана”. Зазначена мета обумовлює необхідність розв’язання таких завдань: проаналізувати те, яким чином орієнтованість учасників на використання рольових категорій впливає на вибір напряму розмови, головних і додаткових тем, змістові й формальні характеристики комунікативних кроків інтерактантів; виявити групи “зустрічних” ролей, преференційних і непреференційних рольових реакцій; визначити порядок зміни ролей в діалозі на доведення його структурної впорядкованості.

Упорядкованість інтеракцій і відносно передбачені набори комунікативних ролей інтерактантів розглядаються у статті як маніфестації принципів релевантності і нормативності діалогічного мовлення. У праці релевантність усвідомлюється нами як константна характеристика мовленнєвого обміну. Розробники теорії релевантності Д. Шпербер і Д. Уїлсон [14] стверджують, що принцип релевантності “застосовується без виключення”, оскільки все, що ми читаємо або чуємо, містить висловлення, які мають смисл, тобто є релевантними по відношенню одне до одного і формують зв’язне ціле. Принцип релевантності маніфестовано, зокрема, здатністю попереднього висловлення генерувати зміст наступного, що є одним з основних методологічних постулатів конwersаційного аналізу, віддзеркаленим насамперед у теорії “суміжних пар” (*adjacency pairs*) [13, с. 28-52] і умовної релевантності, згідно з якою дії пов’язані одна з одною через вплив норми, яка потребує здійснення другої дії, якщо мала місце перша. Зокрема, “умовна релевантність” або “релевантність за умови” (*conditional relevancy*) [8, с. 696-735] усвідомлюється як здатність першої частини ад’яцентної пари обумовлювати зміст наступного компонента. Наприклад, практично будь-яке висловлення В у відповідь на запрошення А інтерпретуватиметься як своєрідна реакція В на запрошення у вигляді виправдання, згоди, відмови, або згоди “під умовою” тощо. У проекції на комунікативні ролі учасників така інтеракційна упорядкованість означатиме відносно прогнозовану зміну комунікативних ролей інтерактантів. Нормативність мовлення передбачає також, що суб’єкти, які здійснюють такі дії, є представниками рольових категорій, відповідних для здійснення певної пари дій.

Зважаючи на широке усвідомлення релевантності як універсальної характеристики мовленнєвого обміну, для рольової диференціації комунікантів має значення не стільки здатність першої частини секвенції обумовлювати зміст наступного компонента, скільки преференційність або непреференційність мовленнєвих реакцій співрозмовників [6, с. 57-101].

Зокрема, реакція може бути релевантною, але непреференційною. Так, преференційною реакцією на обвинувачення має бути захист. Відсутність захисту сприймається як імлікація провини, тобто мовчання або паузи не є преференційними реакціями. Для слота “пропонування” можлива або згода (преференційний акт), або відмова (непреференційна реакція). Варіювання моделей релевантних реакцій (від преференційних до непреференційних) відповідає різним наборам зустрічних ролей.

Спираючись на термінологічний апарат конwersаційного аналізу, але застосовуючи конwersаційно-аналітичні категорії у площині комунікативно-рольового аналізу, спробуємо проаналізувати основні комунікативні ролі другорядних

персонажів романів Сола Беллоу “Герzog” і “Грудень декана” з огляду на релевантність і преференційність / непреференційність таких ролей по відношенню до рольових позицій, що пропонується головним героєм.

Зокрема, ролі скаржника, обвинувача, жертви зради пов'язані з мовленнєвими ходами скарги і обвинувачення і кореспондують двом групам комунікативних оперативних ролей: 1) преференційним рольовим позиціям, що віддзеркалюють такі релевантні реакції на скаргу і обвинувачення, як співчуття і підтримка; 2) непреференційним ролям, мотивованим такими релевантними, але непреференційними реакціями, як “сам винен”, “не вигадуй”, “краще подивись на себе” тощо.

З огляду на зазначені “умовно релевантні” реакції, преференційними оперативними ролями є ролі “співчуваючого” і “підтримуючого”: *But take it easy. This exaggeration is bad for you. You eat yourself alive; They tried to murder you, Simking said. In a manner of speaking, they meant to* /С. Беллоу, с. 267/.

На наш погляд, у когнітивному плані преференційність зазначених ролей обґрунтовується їх підпорядкуванню гомогенним категоріям *друг, коханка, брат*. Іншими словами, виконавець ролей *скаржника, обвинувача, жертви зради* сподівається на те, що він спілкується з категорією суб'єктів, здатних його зрозуміти і правильно (преференційно) зреагувати на його мовленнєві кроки. Зокрема, таке припущення підтверджується, на наш погляд, висновками конверсаційних аналітиків про те, що існує категорія суб'єктів, “відповідних для спілкування” (*Relationship proper*), яка включає переважно близьких людей, і категорія осіб, які є “невідповідними для взаємовідносин” (*Relationship improper*), що включає сторонніх [12, с. 249–281]. Наприклад, визнання певної людини “мені нема до кого звернутися” означає не стільки ситуацію, коли такий суб'єкт виключений із спілкування з усіма людьми, скільки те, що він у даний момент віддалений від категорії осіб, до яких може звернутися у першу чергу (тобто від категорії “*Relationship proper*”).

Непреференційними рольовим набором для комунікативних ролей “скаржник”, “обвинувач”, “жертва зради” є ролі:

Об'єктивний / безпристрасний суддя:

Mady planned it all out (...)

Because she has to keep a roof over the kid's head (...) What do you expect?

/С. Беллоу а, с. 105-106/.

Залякувач жертви:

Herzog held his ears. I can't stand it

(...). They'll put a meter on your nose, and charge you for breathing. You'll be locked up back and front. Then you'll think about death. You'll pray for it. A coffin will look better to you than a sports car /С. Беллоу а, с. 111/.

Захисник обвинуваченого / обвинуваченої; обвинувач жертви.

В останньому варіанті з боку співрозмовника має місце перестановка / реверсування понять *жертва – переслідувач, винуватий-обвинувач* як результат відхилення і спростування ролі *жертва* і нав'язування, замість неї, іншої рольової позиції. З боку *скаржника* або *обвинувача* релевантними реакціями на реверсивний мовленнєвий хід-обвинувачення зазвичай є або підтримка нової “непреференційної” ролі з її обґрунтуванням у мовленнєвому ході-виправданні, або заперечення ролі

пропонуванням іншої рольової позиції: *You should have had more sense. That house made a prisoner of her. It must have been just dreary, washing and cooking, and to have to hush the baby, or you'd raise hell, she said. You couldn't think when June was crying, and you'd rush from your room hollering* (мовленнєвий хід – обвинувачення, яким відхиляється комунікативна позиція жертви і пропонується інша роль); *Yes, I was stupid – a blockhead. But that was one of the problems I was working on, you see* /С. Беллоу а, с. 53/ (мовленнєвий хід – виправдання, яким у непрямій формі підтримується нав'язування нової ролі).

У когнітивному плані неприференційність зазначених рольових позицій обґрунтовується їх підпорядкуванням категорії “сторонній”, що є гетерогенною категорії “друг”, в форматі якої формуються рольові очікування головного героя.

Роль “дитина” пов'язана з мовленнєвими ходами “вияв безпорадності”, “вияв наївності / довірливості”, “виправдання” і кореспондує двом групам комунікативних оперативних ролей: 1) ролям, преференційним для рольової позиції “дитина” і пов'язаним з такими релевантними реакціями на “наївність / довірливість”, як “опіка”, співчуття і допомога; 2) неприференційним ролям, мотивованим релевантними, але небажаними для головного героя реакціями “повчання”, “догана”, “лекція” тощо.

Зокрема, преференційними оперативними ролями є ролі, похідні від рольової категорії батьків: турботлива мати / батько / дорослий (*Am I leaving you in good hands, Mose?* /С. Беллоу а, с. 411/; *Are you sure you can take the cold?* /С. Беллоу а, с. 310/; розсудливий порадинок / той, хто приймає рішення:

You understand what the problem is, Albert.

Gigi

Yes, Tanti Gigi, and how get her in

Of course, said Corde. She has to see her sister. If there are passes for two at the gate, she can take my place /С. Беллоу б, с. 107/.

Неприференційними для ролі “дитина” є оперативні рольові варіанти, похідні від категорії *дорослий*: вчитель (*You lecture me. You lecture. I could make you these speeches now. (...). I'm tired of hearing it* /С. Беллоу б, с. 263/, наглядач (*What you need is supervised rest (...). Now (...)* – *I asked my physician to phone a local hospita* /С. Беллоу а, с. 405/, критик-наставник (*If I'd found some improvement in you I might not have brought it up*”, *said Will. “But look at you”* /С. Беллоу а, с. 406/.

Роль “професор-інтелектуал” ініціює мовленнєві ходи “розсуду”, “аргументації”, “доказу” із такими конверсаційними змінними, як вживання абстрактних понять, афористичних висловлень, іншомовної лексики, інтертекстуальних засобів, алузій тощо. Відповідно, залежно від типу співрозмовників головного героя, релевантними реакціями на впровадження такої комунікативної ролі має бути або підтримка ролі, або її заперечення із пропонуванням іншої рольової позиції.

Преференційною реакцією на впровадження комунікативної ролі професора-інтелектуала є розпізнання і підтримка ролі співрозмовниками, які, у свою чергу, починають демонструвати аналогічну роль (діалоги Герзога з Сімкіним, Асфалтером, окремі фрагментидіалогів з Рамоною і другорядними персонажами у романі “Герзог”, діалоги Корде із Владою і Шпенглером у “Грудень декана”):

But as I see Beech, he's innocent of that. The news (...) reaches him in his lab as he puts the results of his research in order. Like, "This earth which I've been studying for a lifetime is a being, too. It gave birth to us all, but we are ungrateful, greedy and evil..."

And this is news to him – to continue your argument – his feelings are untrained or undeveloped, and he gets carried away /С. Беллоу б, с. 226/.

Релевантною, але менш преференційною (нейтральною) реакцією є розпізнання індексів ролі інтерактантом, який при цьому продовжує грати власну роль (діалоги з Рамоною, Фебою):

You have to think of duration. Bergsonian duration. We have known each other in duration. Some people are sentenced to certain relationships. Maybe every relationship is either a joy or a sentence.

You earned your own sentence, if that's how you want to think about it. We had a quiet life till you and Madeleine descended on Ludeyvill and forced yourself on me /С. Беллоу а, с. 318-319/.

Нарешті, релевантною, але непреференційною є оперативна рольова позиція викривача-обвинувача із мовленнєвими ходами, які свідчать про те, що роль професора-інтелектуала розпізнається співрозмовником, але викликає певну агресію і спростовується, замість неї імпліцитно пропонується інша роль з негативною конотативною складовою: розумника, сноба, того, хто нехтує своїм простим походженням.

And you think a fact is what's nasty.

*Facts **are** nasty.*

You think they're true because they're nasty.

And you – it's all too much for you. Who told you that you were such a prince? Your mother did her own wash, you took boarders; your old father was a two-bit moonshiner.../С. Беллоу а, с. 109/.

У діалогах роману "Грудень декана" непреференційними мовленнєвими реакціями на роль професора-інтелектуала є позиція обвинувача із імпліцитною негативно-оціночною характеристикою запропонованої ролі:

It's the position of autonomy and detachment, a kind of sovereignty we're schooled in. The sovereignty of atoms – that is, of human beings who see themselves as atoms in intelligent separateness (...) And Jung (...) comparing the civilized psyche to a tapeworm (...).

Why do you think you should tell me this now, Albert?

"It might be useful to take overall view. Then you mightn't blame yourself too much for not feeling as you should about Valeria"

"What comfort is to bear that everybody is some kind of schizophrenic tapeworm? Why bring me out in the cold to tell me this?" /С. Беллоу б, с. 262-263/.

Роль чоловік своєї дружини зазвичай ініціює дві прототипні моделі секвенцій, пов'язаних, з одного боку, з рольовою категорією *голова родини* і, з іншого боку, із гомогенними ролями помічника і захисника.

Преференційною реакцією на роль *голова родини* із мовленнєвими індексами на позначення комунікативного лідерства у розмові має бути роль дружини у оперативних рольових варіантах (*гарна*) *господиня, охоронниця домашнього вогнища, віддана, турботлива* тощо. У таких комунікативних ролях пропонує себе коханка

Герцога Рамона і дружина Корде Мінна.

I didn't want to molest you with all this

I see. ... (...). It was very masculine of you. But stupid! I'm your wife. I'm supposed to be told /С. Беллоу б, с. 304/.

З іншого боку, дружина головного героя Маделін не підтримує розподілу чоловіка у рольову категорію *голова родини*, пропонуючи замість неї такі рольові варіанти, як *завжди невдоволений, деспот* і, у свою чергу, програє такі неpreferenційні для головного героя рольові варіанти, як *обвинувачка*, що має своїм наслідком інверсію ролей *чоловік і дружина* у родинно-статусному відношенні (комунікативна перевага дружини і субординаційна комунікативна поведінка чоловіка віддзеркалює інверсійні статусні відношення у родинних стосунках).

Can't you add! There's not a damn reason in the world for these checks to come back".
(...).

Oh – here we go with this same petty staff

It's not petty. It's damn serious ...

I suppose you'll start on my upbringing now – my lousy, free-loading bohemian family, all chiselers. And you gave me your good name. I know this routine backwards /С. Беллоу а, с. 154-155/.

Релевантні реакції на програвання головним героєм гомогенних ролей *турботливий чоловік і помічник* пов'язані із мовленнєвими ходами пропонування допомоги, виявлення турботи, що передбачає можливість таких релевантних реакцій співрозмовника, як вдячність, прийняття допомоги (preferenційні реакції) і відхилення допомоги, невдячність, протест, обурення (неpreferenційні реакції). У зв'язку з цим, preferenційними оперативними ролями співрозмовників мають бути ролі слабкої жінки, жінки, що потребує захисту, жінки, що потребує допомоги, вдячної жінки тощо. Такі рольові варіанти поширені у діалогах роману “Грудень декана” як маніфестації комунікативної поведінки Мінни у ролі дитини. Проте варіанти ролі слабкої жінки майже не зустрічаються у діалогах роману “Герцог”, є вкрай нечисленними і завжди контекстуально обумовленими ситуаціями, в яких дійсно потребується “фізична” допомога:

Help me! Madeleine said.

What happened?

I fell in the subway. I'm hurt (...)

You'd better lie down," he said. He unpinned her hat, and carefully unbutton her jacket and sweater /С. Беллоу а, с. 147/.

Така особливість рольового розподілу персонажів пояснюється, на наш погляд, тим, що роль помічника програється Герцогом лише у діалогах з Маделін, яка за своєю психологічним типом і комунікативною особистістю є сильною жінкою з чоловічим характером.

Навпаки, ролі жінки, яка не потребує допомоги і викривачки як варіанти релевантної, але не preferenційної реакції співрозмовниці на роль чоловіка-помічника, є константними оперативними позиціями дружини головного героя Маделін:

What makes you think I intend to have a lifelong affair with you? I want some action
But Mady – you know how I feel. ...

Feel? Don't give me that line of platitude about feelings. I don't believe in it /С. Беллоу а, с. 145/.

Отже, матеріал статті дозволив нам дійти висновку про певний взаємозв'язок між міною ролей і структурною організацією діалогів, обумовлений конверсаційно-аналітичним принципом прогнозованості будь-якої розмови з огляду на релевантні мовленнєві реакції на пропонування тієї чи іншої ролі зважаючи на базисний нормативний порядок, що виявляється в структурах мовленнєвого обміну. Групи зустрічних ролей пов'язані із типовими (заданими моделями секвенцій) преференційними або непреференційними реакціями співрозмовників на ролі, запропоновані ініціюючою реплікою секвенції.

Перспективою подальших досліджень є вивчення комунікативних позицій інтерактантів у ракурсі рольових вимог, що створюють ситуацію для програвання, конкуренції, конфлікту, рівноправності або асиметрії ролей у рольовому наборі.

Л і т е р а т у р а :

1. *Кравченко Н. К.* Інтегративна методика аналізу комунікативних ролей у розмовному дискурсі / Н. К. Кравченко, С. Г. Коротка // *Studia linguistica* : зб. наук. пр. – К. : Київський ун-т, 2011. – Вип. 5. – Ч. 2. – С. 343-349.
2. *Кравченко Н. К.* Практическая дискурсология: школы, методы, методики современного дискурс-анализа // *Практическое пособие*. – Луцьк : Волиньполіграф, 2012. – 251 с.
3. *Лавриненко И. Н.* Мена коммуникативных ролей как операциональная метадискурсивная категория / И. Н. Лавриненко // *Вісник харківського нац. ун-та імені В. Н. Каразіна*. – 2012. – № 1023. – С. 47-51.
4. *Шевченко И. С.* Метадискурсивные категории диалогического дискурса / И. С. Шевченко // *Функциональная лингвистика* : сб. науч. работ / Крымский республиканский институт последипломного педагогического образования ; науч. ред. А. Н. Рудяков. – № 2. – Т. 2. – Симферополь, 2011. – С. 292–294.
5. *Heritage John.* Conversational analysis and institutional talk / John Heritage // D. Silverman (ed.) // *Qualitative Research: Theory, Method and Practice*. – London : Sage, 1998. – P. 161-182.
6. *Pomerantz A.* Agreeing and disagreeing with assessment: some features of preferred / dispreferred turn shapes / ed. by J. M. Atkinson & J. Heritage // *Structures of social action: Studies in conversation analysis*. – Cambridge : Cambridge University Press, 1984. – P. 57-101.
7. *Sacks H.* Lectures on Conversation / H. Sacks / ed. by G. Jefferson, E. A. Schegloff. – Oxford : Wiley-Blackwell, 1992. – Vol. 1, 2. – 1520 p.
8. *Sacks H.* A simplest systematics for the organization of turn-taking for conversation / Harvey Sacks, Emmanuel Schegloff, Gail Jefferson // *Language: Journal for the Linguistic Society of America*. – 1974. – Vol. 50, № 3. – P. 696-735.
9. *Saul Bellow.* Herzog. – New York : Fowcett Crest Book, 1970. – 416 p.
10. *Saul Bellow.* The Dean's December. – New York : Harper and Row, 1982. – 312 p.
11. *Schegloff E. A.* Issues of Relevance for Discourse Analysis: Contingency in Action, Interaction and Co-Participant Context / Emanuel A. Schegloff / E. H. Hovy and D. Scott (eds.) // *Computational and Conversational Discourse: Burning Issues – An Interdisciplinary Account*. – Heidelberg : Springer Verlag, 1996a. – P.3-38.
12. *Schegloff E. A.* Reflections on research on telephone conversation: Issues of cross-cultural scope and scholarly exchange, interactional import and consequences // *Telephone Calls* / ed. by Luke K. K. and Theodossia-Soula Pavlidou. – 2002. – p. 249–281.
13. *Schegloff E.* On some questions and ambiguities in conversation / ed. by J. M. Atkinson, J. Heritage // *Structures of Social Action: Studies in Conversation Analysis*. – Cambridge : Cambridge University Press, 1984. – С. 28-52.
14. *Sperber D.* Relevance Theory / Dan Sperber, Wilson Deirde. – London : Wiley-Blackwell, 1995. – 326 p.

Короткая С. Г. Функция коммуникативных ролей и их мены в диалогических интеракциях.

В статье осуществлена попытка выявить функцию коммуникативных ролей и их мены в развитии диалогических интеракций в романах Сола Беллоу “Герцог” и “Декабрь декана”. Роль понимается как продукт локальных интеракций, обусловленный типичной “инфраструктурой” речевого обмена. Обоснованы взаимосвязи между меной ролей и структурной организацией диалогов. Проанализированы “встречные” роли, преференциальные и непреференциальные ролевые реакции.

Ключевые слова: встречные роли, диалогические интеракции, коммуникативные роли, преференциальные и непреференциальные ролевые реакции.

Korotka S. G. The functions of the communicative roles and turn-taking in dialogic interactions.

The article presents an attempt to reveal the functions of the communicative roles and their changes in dialogic interactions in Saul's Bellow's novels “Herzog” and “The Dean's December”. Role is understood as a product of local interactions determined by typical speech exchange “infrastructure”. Interconnections between the role changes and the dialogue structural order is substantiated. “Counter” roles and preferential and non-preferential role reactions are studied.

Keywords: communicative roles, counter roles, dialogic interactions, preferential and non-preferential role reactions.

Косіцька О. М.

Національний транспортний університет

ПРИЙМЕНИКОВО-ВІДМІНКОВІ КОНСТРУКЦІЇ В ЛАТИНСЬКОМОВНІЙ ДОКУМЕНТАЦІЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ КІНЦЯ XVI–XVII СТ.

Статтю присвячено аналізу семантики прийменниково-відмінкових конструкцій у латинськомовній документації Греко-католицької церкви. Охарактеризовано функціональні та семантичні зміни, які виникли внаслідок контакту латинської та рідної мови авторів текстів.

Ключові слова: пізньосередньовічна латина, латинськомовна документація Греко-католицької церкви кінця XVI–XVII ст., прийменниково-відмінкова конструкція.

Латинська мова в кінці XVI–XVII ст. посідала важливе місце в житті України. Політичні зміни (зокрема Люблінська унія 1569 року) сприяли розширенню вживання латинської мови, без якої у XVII ст. ні освіта, ні культурна та політична діяльність вже не мислилися. Незважаючи на досить високий рівень володіння латиною представниками вищої ієрархії Греко-католицької церкви, не можна нехтувати фактором рідної мови авторів текстів, вплив якої на латину спостерігаємо у вигляді інтерференційних змін на всіх мовних рівнях. Таким чином, прийменники та прийменниково-відмінкові конструкції в латинськомовній документації Греко-католицької церкви яскраво демонструють розвиток нових значень порівняно з класичною латинською мовою.

Місце та трансформацію прийменниково-відмінкових конструкцій в українському різновиді середньовічної латини вивчали Н. Безбородько [1, с. 44-46], Н. Бойко [2, с. 123-131], О. Кошій [3, с. 10], В. Миронова [4, с. 6-7; 5], Р. Щербина [7, с. 9-10], однак специфіка вживання прийменників у латинськомовній документації Греко-католицької церкви ще не була предметом дослідження.

Таким чином, дана стаття присвячена аналізу семантики прийменникових конструкцій в латинськомовних документах Греко-католицької церкви. Для